

debat i dag. Det handler mere om at udmønte de andre paragraffer i grundlovens kapitel 7, tror jeg det er, altså paragrafferne fra § 66 og fremefter. Det er de paragraffer, vi synes skal omsættes i en mere samlet lovgivning, så vi får en lovpakke om folkekirken i stedet for de løse love, vi har i dag. Nogle af dem spiller godt sammen, men der kan være politisk uenighed om, hvordan de andre skal skrues sammen.

Det er ikke grundlovens § 4, vi vil ændre, så der har ikke været nogen slingrekurs i mit parti, uanset hvor mange gange man forsøger at bilde borgerne ind, at der har været slingrekurs.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, det er et temmelig væsentligt spørgsmål, vi behandler, og jeg må altså tilstå, at det er mig overhovedet ikke muligt at finde nogen form for logisk sammenhæng i det, fru Karen Klint siger.

Man kunne måske sige, det er noget underordnet, men det er altså et helt afgørende spørgsmål, vi behandler, nemlig spørgsmålet om Socialdemokratiets forhold til den danske folkekirke. Der er en lang tradition for, at man har været loyal og solidarisk med den danske folkekirke sammen med Det Radikale Venstres Jørgen Jørgensen m.fl., men det er jo en dybt betænkelig situation, vi oplever nu, hvor det faktisk ser ud til, at Socialdemokratiet bryder solidariteten med den folkekirke, som næsten hele det danske folk tilhører.

Jeg synes altså ikke, fru Karen Klint helt kan klare frisag. Hun fremsætter den påstand, at der skal herske religionslighed, og så må jeg spørge helt kort: Kan fru Karen Klint ikke selv se, at hvis man går ind for religionslighed, ophæver man folkekirken som det, den netop er, nemlig det danske folks kirke, der som sådan støttes af staten? Kan fru Karen Klint ikke se, at religionslighed er identisk med en ophævelse af folkekirken?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nej, det kan jeg ikke, og den opfattelse deler jeg faktisk med rigtig mange kloge folk i det folkekirkelige landskab, på universiteterne og inden for juraaen og alt muligt andet.

Den linje, der er repræsenteret i de forslag, jeg på Socialdemokraternes vegne er kommet med, er faktisk den linje, der har fået rigtig stor opbakning i hele det folkekirkelige landskab. Nog-

le af ordene i vores forslag findes i det papir, der er blevet omtalt som papiret fra den 23. oktober, så der er mange andre mennesker i folkekirken, der udmærket forstår, hvad det er, Socialdemokraterne taler for.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

De kloge folk, fru Karen Klint taler om, er altså dem, der ganske bevidst ad teologisk vej prøver at ophæve folkekirken, og de er ikke spor kloge, vil jeg tillade mig at sige til fru Karen Klint. De har en ganske bestemt pietistisk-kirkelig indstilling, som betyder, at de er forargede over folkekirken, og jeg synes altså, det er tankevækkende, at Socialdemokratiet nu vil springe på en aktivistisk, pietistisk-kirkelig vogn og bidrage til at underminere den folkekirke, som befolkningens store flertal er medlem af.

Jeg tror i og for sig ikke, at jeg kommer nogen vegne, men jeg vil alligevel gøre et forsøg ved på ny at spørge: Kan fru Karen Klint heller ikke se, at når man taler om øget selvstændighed og øget selvstyre i folkekirken, nedbryder man folkekirken som den institution, der simpelt hen ikke har nogen kirkelig synode eller repræsentation, der kan sætte det valgte Folketing ud af kraft? Kan fru Karen Klint ikke se, at talen og ønsket om at skabe øget selvstændighed betyder en ophævelse af den folkekirke, som det på den anden side åbenbart også hævdes at være Socialdemokratiets formål at bevare?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg ved ikke, om et flertal af landets biskopper, mange kendte kirkejurister, en ombudsmand og formanden for Landsforeningen for Menighedsråd kan kaldes ubetydelige kirkelige aktivister, men det er faktisk fra den kant, vi har fået meget stor opbakning til de forslag, vi har fremsat i debatten om folkekirken og fornyelse af lovgivningen for folkekirken. Jeg synes ikke, de er ubetydelige, jeg synes faktisk, de er med til at give indhold i folkekirken, både strukturelt og forkyndelsesmæssigt.

Kl. 11.05

Men vi må ikke glemme, at folkekirken har to søjler: Kernesøjlen, som er forkyndelsen, og den rent strukturelle søjle. Det er i høj grad den strukturelle søjle, som vi synes er blevet lidt for umoderne med en ordning, hvor en minister i høj grad har driftsansvaret for anvendelsen af de medlemspenge, folk betaler frivilligt. Det er